

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 370/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Псутка, адвокат из ..., против туженог Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом “Тоша Солко” д.о.о. из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3594/16 од 28.03.2018. године, у седници већа одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3594/16 од 28.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3594/16 од 28.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 315/15 од 20.05.2016. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име стицања без основа незаконито обрачунато и обустављеног пореза на зараде, за период од новембра 2004. године закључно са фебруаром 2013. године исплати укупан износ од 300.239,27 динара, односно одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у ставу првом изреке и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.807,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 395. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тужачење права.

Из наведеног произлази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Решењем Р4 32/2019 од 28.08.2019. године, Апелациони суд у Београду је оценио да је недопуштена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3594/16 од 28.03.2018. године, у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 08.07.2007. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 57.430,95 динара. Поднеском од 22.07.2015. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 300.239,27 динара о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 20.05.2016. године. Другостепена пресуда донета је 28.03.2018. године. На дан преиначења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије износио 120,1305 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност износа 2.499,27 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 28.03.2018. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 439. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе то је Врховни касациони суд оценио да је

ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић